

इतिरामाभि० रा० ति० वा० आर० त्रिचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४३ ॥ ॥ ७३ ॥ त्सरुः स्वङ्गमुष्टिः ॥ १ ॥ मध्ये स्थलत्रये विनतं त्रिविनतं ॥ आत्मविभूषणं चापस्य वीरालं
कारत्वात् ॥ आत्मविभूषणमित्यनेनागस्यदत्तं वैष्णवमितिसूचितं ॥ कलापौ तूणीरे ॥ २ ॥ वन्यराजः वन्यानां मृगाणां राजा विचित्रमृगत्वात् पुनः संदर्शने दृष्टिविषये
॥ ३ ॥ रूपेण स्वरूपेणाद्यतोद्योतयंतं द्योतमानमिव स्थितं ॥ ४ ॥ अतिवृत्तं अतिक्रान्तं कदाचन लोभयानं हस्तप्राप्तमिव दृश्यमानं ॥ ५ ॥ शंकितमिषुपातादितिशेषः ॥

इत्यार्षे श्रीम० वा० आर० त्रिचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४३ ॥ ॥ ७३ ॥ तथातुतंसमुद्दिश्य भ्रातरं रघुनंदनः ॥ दधारासिं महातेजा जांबून
दमयत्सरुं ॥ १ ॥ ततस्त्रिविनतं चापमादायात्मविभूषणं ॥ आवध्यचकलापौ द्वौ जगामोदग्रविक्रमः ॥ २ ॥ तं वन्यराजो राजेन्द्रमापतंतं
निरीक्ष्य वै ॥ बभूवांतर्हितस्त्रासात्पुनः संदर्शने भवत् ॥ ३ ॥ बद्धासिर्धनुरादाय प्रदुद्रावयतो मृगः ॥ तं स्मपश्यति रूपेण द्योतयंतमिवाग्र
तः ॥ ४ ॥ अवेक्ष्या वेक्ष्य धावं तं धनुष्पाणिर्महावने ॥ अतिवृत्तमिवोत्पाताललोभयानं कदाचन ॥ ५ ॥ शंकितं तु समुद्रांतमुत्पतंतमिवां व
रं ॥ दृश्यमानमदृश्यं च वनोद्देशेषु केषुचित् ॥ ६ ॥ छिन्नाभ्रैरिव संवीतं शारदं चंद्रमंडलं ॥ मुहूर्तादेव ददृशे मुहुर्दूरात्प्रकाशते ॥ ७ ॥ दर्श
नादर्शनेनैव सोऽपाकर्षत राघवं ॥ स दूरमाश्रमस्यास्य मारीचो मृगतांगतः ॥ ८ ॥ आसीत्कुट्टस्तुकाकुत्स्थो विवशस्तनमोहितः ॥ अथा
वतस्थे सुश्रांतश्छायां आश्रित्य शाद्वले ॥ ९ ॥ स तमुन्मादयामास मृगरूपो निशाचरः ॥ मृगैः परिवृतोऽथान्यै रदूरात्प्रत्यदृश्यत ॥ १० ॥ गृ
हीतुकामं दृष्ट्वा तं पुनरेवाभ्यधावत् ॥ तत्क्षणादेव संत्रासात्पुनरंतर्हितो भवत् ॥ ११ ॥

वनोद्देशेषु कचिदृश्यमानं कचिददृश्यमानं ॥ ६ ॥ छिन्नाभ्रसंवीतं च
द्रसादृश्योपपादकमुत्तरार्धं ॥ ७ ॥ दर्शनादर्शनेति द्वंद्वैकवद्भावः ॥ समृगतां गतो मारीचोऽस्याश्रमस्य दूरंगत इत्यर्थः ॥ ८ ॥ तेन दर्शनादर्शनेन विलोभ्य मोहयता मारीचेन मोहि
तावंचितः विवशस्तच्च लोभपरवशाद्वा सुतरां छायां आश्रित्यावतस्थे ॥ ९ ॥ उन्मादयामास बहुदूरधावनेन चित्तविभ्रमं चकार ॥ १० ॥ ११ ॥